

Datum van inontvangstneming : 19/02/2019

Zaak C-25/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 januari 2019

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 december 2018

Verzoekende partij:

Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej

Verwerende partij:

[OMISSIS] BESLISSING

13 december 2018

De Sad Okręgowy w Poznaniu Wydział X Gospodarczy Odwoławczy (rechter in tweede aanleg bevoegd in handelszaken Poznań, Polen; hierna: „Sad Okręgowy”)

[OMISSIS]

heeft in de zaak van Corporis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gevestigd te Bielsko Biała,

tegen Gefion Insurance A/S, gevestigd te Kopenhagen,

inzake een betaling

[OMISSIS]

beslist:

1. Krachtens artikel 267 VWEU wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende rechtsvraag voorgelegd: „Moet artikel 152, leden 1 en 2, gelezen in samenhang met artikel 151 van richtlijn 2009/138/EG en overweging 8 van verordening nr. 1393/2007, aldus worden uitgelegd dat de

vertegenwoordiging van een schadeverzekeringsonderneming door de aangestelde vertegenwoordiger ook betrekking heeft op de ontvangst van een stuk waarmee een procedure tot schadevergoeding naar aanleiding van een verkeersongeval is ingeleid?”

2. [OMISSIS] [Or.2]

MOTIVERING

1. Voorwerp van de procedure

Bij de Sąd Okręgowy zijn in een klachtenprocedure [OMISSIS] ernstige twijfels gerezen over de uitlegging van de Unierechtelijke bepalingen. In de procedure bij de Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu (rechter in eerste aanleg Poznań, Polen; hierna: „Sąd Rejonowy”) heeft [OMISSIS] verzoekster van verweerster vergoeding voor bij een verkeersongeval geleden schade gevorderd. Verzoekster is de cessionaris van de schadevergoeding die door de eigenaar van het bij het ongeval betrokken voertuig is gecedeerd. Verzoekster, vertegenwoordigd door een professionele gevolmachtigde, heeft in haar vordering de verzekeringsonderneming van de veroorzaker, Gefion Insurance A/S, gevestigd te Kopenhagen, als verwerende partij aangeduid. Hij heeft tevens aangegeven dat Crawford Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gevestigd te Warschau, in naam en voor rekening van verweerster de aansprakelijkheid voor de vergoeding van de geleden schade op zich heeft genomen en dat deze onderneming vóór het proces de gevorderde schadevergoeding gedeeltelijk heeft voldaan. Nog vóór de betekening van het stuk tot inleiding van de procedure aan de wederpartij is het bedrag van de hoofdvordering van verzoekster voldaan. Verzoekster heeft een vordering tot betaling van een bedrag van 157,41 Poolse zloty (PLN), vermeerderd met de rente en de proceskosten, gehandhaafd.

Bijgevolg heeft de Sąd Rejonowy de datum voor een terechtzitting vastgesteld en de betekening van het stuk tot inleiding van de gerechtelijke procedure aan de wederpartij gelast. Dit stuk is overeenkomstig de bepalingen van verordening (EG) nr. 1393/2007 verzonden naar verweerster, te weten Gefion Insurance A/S, gevestigd te Kopenhagen. Deze heeft vanwege de taal van het stuk, namelijk het Pools, geweigerd dit stuk in ontvangst te nemen. Daarom heeft de Sąd Rejonowy verzoekster op 20 juli 2018 gelast een voorschot van 5 000 PLN te betalen voor de kosten van de vertaling van stukken ten behoeve van verweerster. Anders zou de procedure worden geschorst.

In haar antwoord heeft verzoekster Gefion Insurance A/S, gevestigd te Kopenhagen en vertegenwoordigd door een schaderegelaar van Crawford Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gevestigd te Warschau, aangeduid als verweerster en aangegeven dat deze laatste voor vertegenwoordiging voor de Poolse rechter en een procedure in het Pools dient te zorgen en dat er bijgevolg geen reden is om betaling van een voorschot voor de vertaling van de stukken te gelasten. Tot staving daarvan heeft verzoekster informatie van de

toezichthoudende autoriteit van de Republiek Polen, de Rzecznik Finansowy (financiële ombudsman), overgelegd. Verzoekster heeft het voorschot niet betaald.

Bij beslissing van 13 september 2018 heeft de Sąd Rejonowy de procedure krachtens artikel 177, lid 1, punt 6, van de kodeks postępowania cywilnego (wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna ook: „kpc”) geschorst omdat verzoekster het voorschot voor de vertaling van de stukken ten behoeve van verweerster niet heeft voldaan.

Verzoekster heeft tegen deze beslissing een klacht ingediend en heeft daarbij verzocht de beslissing te vernietigen en verweerster te verwijzen in de kosten van de klachtenprocedure, met inbegrip van de kosten van vertegenwoordiging. Tegen de bestreden beslissing heeft hij schending van de hiernavolgende bepalingen aangevoerd **[Or.3]**:

- artikel 177, lid 1, punt 6, kpc, wegens onjuiste toepassing daarvan en het feit dat de procedure is geschorst hoewel de behandeling van de zaak kon worden voortgezet,
- artikel 208, lid 1, punt 1, onder b), van de ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wet op het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf) van 11 september 2015, als gevolg van de niet-toepassing daarvan op deze zaak.

2. Pools recht:

- a. ustawa - Kodeks postępowania cywilnego (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) van 17 november 1964 ([OMISSIS] Dz. U. 2018, volgnr. 1360, zoals gewijzigd):
 - artikel 133, lid 2 - Processtukken of beslissingen die bestemd zijn voor een rechtspersoon of een organisatie zonder rechtspersoonlijkheid worden betekend aan de instantie die bevoegd is om deze voor de rechter te vertegenwoordigen of aan een werknemer die bevoegd is om deze in ontvangst te nemen;
 - artikel 177, lid 1, punt 6 - De rechter kan de procedure ambtshalve schorsen indien het ontbreken van het adres of de vermelding van het verkeerde adres van verzoekster het onmogelijk maakt de behandeling van de zaak voort te zetten of indien dat onmogelijk is omdat verzoekster heeft nagelaten tijdig het adres van verweerster of de gegevens tot vaststelling van de in artikel 208¹ genoemde punten te verstrekken of omdat hij andere aanwijzingen niet heeft opgevolgd;
 - artikel 182, lid 1, eerste volzin - Op unaniem verzoek van de partijen of op verzoek van een erfgenaam, alsook om de in artikel 177, lid 1, punten 5 en 6, genoemde redenen doet de rechter geen uitspraak op een geschorste

procedure indien er binnen een periode van één jaar na schorsing van de procedure geen verzoek tot hervatting daarvan is ingediend;

b. ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wet op het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf) van 11 september 2015 ([OMISSIS] Dz. U. 2018, volgnr. 999, zoals gewijzigd):

- artikel 208, lid. 1, punt 1, onder b) - Een buitenlandse verzekeringsonderneming die gevestigd is in een andere lidstaat dan de Republiek Polen en die in het kader van de vrijheid van beroepsuitoefening voornemens is om op het Poolse grondgebied, anders dan via een bijkantoor, verzekeringsactiviteiten uit te oefenen op het gebied als bedoeld in afdeling II van branche 10 van de bijlage bij de wet, met uitzondering van de wettelijke aansprakelijkheid van vervoerders, dient via de toezichhoudende autoriteit van de staat waar zij haar statutaire zetel gevestigd heeft de volgende gegevens aan de toezichhoudende autoriteit door te geven: (1) de voor- en achternaam of de benaming en het adres van de schaderegelaars die bevoegd zijn om hem te vertegenwoordigen, voor zover dat nodig is voor: b) de juridische vertegenwoordiging van de vestiging in geschillen voor de Poolse gewone gerechten.

3. Unierecht

a. Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS]: **[Or.4]**

- [OMISSIS] [volledige bepaling van artikel 267 VWEU],

b. Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ([OMISSIS]; [OMISSIS] (PB 2009, L 335, blz. 1):

- artikel 151 *Non-discriminatie van personen die een vordering indienen:*

De lidstaat van ontvangst verplicht de schadeverzekeringsonderneming ervoor te zorgen dat het feit dat zij in het kader van dienstverrichting dekking voor een risico van branche 10 in deel A van bijlage I verleent, met uitzondering van de aansprakelijkheid van de vervoerder, er niet toe leidt dat personen die een vordering, ontstaan uit voorvallen die zich op het grondgebied van deze staat hebben voorgedaan, indienen, in een nadeliger positie verkeren dan wanneer de onderneming vanuit een vestiging aldaar werkzaam zou zijn.

- Artikel 152 *Vertegenwoordiger:*

lid 1 - Voor de in artikel 151 genoemde doeleinden verlangt de lidstaat van ontvangst van de schadeverzekeringsonderneming dat zij een op zijn grondgebied woonachtige of gevestigde vertegenwoordiger aanstelt, die alle

nodige informatie over vorderingen vergaart, en over voldoende bevoegdheden beschikt om de onderneming te vertegenwoordigen tegenover personen die schade hebben geleden en een vordering kunnen indienen - met inbegrip van de betaling van dergelijke vorderingen - en deze onderneming te vertegenwoordigen of zo nodig te laten vertegenwoordigen voor de rechter en de autoriteiten van die lidstaat in verband met deze vorderingen.

Ook mag deze vertegenwoordiger worden verplicht de schadeverzekeringsonderneming bij de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaat van ontvangst te vertegenwoordigen wanneer het gaat om de controle op het bestaan en de geldigheid van verzekeringsovereenkomsten voor wettelijke aansprakelijkheid motorrijtuigen. **[Or.5]**

lid 2 - De lidstaat van ontvangst mag de vertegenwoordiger niet verplichten zich namens de schadeverzekeringsonderneming die hem heeft aangesteld, bezig te houden met andere dan de in lid 1 genoemde werkzaamheden.

- c. Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad ([OMISSIS] (Dz. U. 2007, L 324, blz. 79):
- overweging 8: Deze verordening is niet van toepassing op de betekening en de kennisgeving van een stuk aan de gevolmachtigde vertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt, ongeacht de woonplaats van die partij.

4. Prejudiciële vraag

Met zijn vraag wenst de Sad Okręgowy van het Hof te vernemen of zijn standpunt over de wijze van betekening van een vordering uit hoofde van een grensoverschrijdende motorrijtuigenverzekering juist is.

In de bij de Sad Okręgowy aanhangige klachtzaak is de betekening geschied overeenkomstig verordening (EG) nr. 1393/2007, aangezien de in de vordering vermelde verwerende partij een Deense verzekeringsonderneming is. De rechter ad quem stelt geen vragen bij het standpunt van de rechter a quo over de doeltreffendheid van de verklaring van de geadresseerde over zijn gebrek aan kennis van de Poolse taal. Een vertaling van de betekende of ter kennis gebrachte stukken is noodzakelijk om de rechten van de verdediging van verweerster te eerbiedigen, en het niet vertalen ervan maakt de betekening ondoeltreffend. Het zijn namelijk geen stukken die enkel een bewijsfunctie vervullen maar documenten die onontbeerlijk zijn om het voorwerp en de grond van de vordering te begrijpen (zie arrest van het Europees Hof van Justitie van 8 mei 2008, Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264).

De Sad Okręgowy betwijfelt het standpunt van de Sąd Rejonowy dat de Deense verzekeringsonderneming de entiteit is waaraan de gerechtelijke correspondentie moet worden betekend.

Enerzijds bestaan er volgens de rechtspraak van het Hof slechts twee omstandigheden waarin de betekening en kennisgeving van een gerechtelijk stuk tussen de lidstaten aan de werkingssfeer van verordening nr. 1393/2007 onttrokken zijn (zie arrest van 16 september 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:33, punt 68). Eén van die omstandigheden doet zich voor wanneer de geadresseerde een gevolmachtigde vertegenwoordiger heeft aangewezen in de lidstaat waar de gerechtelijke procedure plaatsvindt. Bij de Sad Okręgowy zijn ook twijfels gerezen over de uitlegging van het Unierecht met betrekking tot de bewoordingen van overweging 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007, volgens welke deze verordening niet van toepassing is op de betekening en de kennisgeving van een stuk aan de gevolmachtigde vertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt, ongeacht de woonplaats van die partij. **[Or.6]**

Anderzijds erkent de Sad Okręgowy dat processtukken, zoals een vordering tegen een rechtspersoon, volgens het nationale recht moeten worden betekend aan de instantie die bevoegd is om deze voor de rechter te vertegenwoordigen of aan een werknemer die bevoegd is om deze in ontvangst te nemen (artikel 133, lid 2, kpc).

Volgens informatie in het dossier die afkomstig is van de Poolse toezichthoudende autoriteit - de Rzecznik Finansowy - is de nationale schaderegelaar van de Deense verzekeringsonderneming een Poolse kapitaalvennootschap met statutaire zetel te Warschau. Deze informatie is verstrekt krachtens de nationale bepalingen tot omzetting van richtlijn 2009/138/EG.

Derhalve heeft de rechter in tweede aanleg gegronde twijfels of de rechter in eerste aanleg bij de betekening van de stukken aan de Deense verzekeringsonderneming, welke in Polen een schaderegelaar heeft in de zin van artikel 152, leden 1 en 2, jo. artikel 151 van richtlijn 2009/138/EG, de bepalingen van verordening nr. 1393/2007 correct heeft toegepast. De verwijzende rechter merkt op dat het doel van deze bepalingen erin bestaat de goede werking van grensoverschrijdende verzekeringsovereenkomsten te verzekeren, gelet op de toenemende mobiliteit van de burgers van de Unie (overweging 76 van richtlijn 2009/138/EG). Deze doelstelling is neergelegd in de artikelen 152 en 153 van de richtlijn, welke bedoeld zijn om discriminatie van personen die schadevergoeding vorderen, te voorkomen. Aangezien de betrokken entiteit een vertegenwoordiger is die naar nationaal en Unierecht bevoegd is om de buitenlandse verzekeringsonderneming voor de rechter te vertegenwoordigen, dient het Hof te beoordelen of dit tegelijkertijd de door de geadresseerde gemachtigde vertegenwoordiger is in de lidstaat waar de procedure aanhangig is en, bijgevolg, of deze Unierechtelijke bepalingen aldus moeten worden uitgelegd dat de vertegenwoordiging van de schadeverzekeringsonderneming door de aangewezen vertegenwoordiger ook betrekking heeft op de ontvangst van een stuk waarmee de

procedure tot schadevergoeding naar aanleiding van een verkeersongeval is ingeleid.

Uit de rechtspraak van het Hof over het optreden in rechte van de filialen van een buitenlandse onderneming volgt dat de betekening aan een filiaal, hoewel een filiaal geen rechtspersoonlijkheid heeft, als betekening aan de buitenlandse onderneming moet worden beschouwd ([OMISSIS] arrest van 18 maart 1981, Blanckaert & Willems, C-139/80, EU:C:1981:70). Dit standpunt wordt terecht ingenomen in de nationale rechtspraak [OMISSIS]. De zaak die bij de Sad Okręgowy aanhangig is, heeft evenwel geen betrekking op een filiaal van een buitenlandse onderneming.

Het antwoord op de gestelde vraag zal in het algemeen van grote invloed zijn op de kosten van grensoverschrijdende gerechtelijke procedures (met inbegrip van de vereiste vertalingen van stukken) en zal daarnaast een bijzondere invloed hebben op de bij de Sad Okręgowy aanhangige klachtenprocedure. **[Or. 7]** Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord, dient de bestreden beslissing in het hoofdgeding te worden vernietigd en dient de vordering opnieuw te worden betekend aan de schaderegelaar van verweerster in Polen. [OMISSIS]

Gelet op het bovenstaande heeft de Sad Okręgowy de onderhavige beslissing gegeven.